

Аз да ти казвам, ти да не вярваш.

Аз жумѣж¹⁾ и продавам, ти си очитѣ отваряй.

Аз за тебе трици бъркам. Много ми си притрбал, че трици ще ти забъркам като на свинче.

Аз ъ казвам дюгеню, тя дозема иргеню²⁾.

Аз казувам на дякона и той на клисаря³⁾.

Аз казувам на котката, а тя на опашката си. Аз казвам на тогова, който да свърши работа, а той заръчва другиму, комуто не приляга.

Аз кога ходѣж земята трепере, (са хвалило магарето), Аз неznam как ходѣж, рекъл петелът, ама който е отдолу той знае.

Аз ланска, ага ланска съм. Циганският характер отишел в' едно село да събира от циганинѣ характернѣ. Един от циганинѣ немал пари да си плати характер и побѣгналъ извън селото, та се скрил под един мост. Характерът като запитал за него, другитѣ цигани му подказали, и той отишел да се расхожда уж и да го търси. Като дошел на мостът циганинът зел да се навира из бурнакът. Характеринът го съгледал и повикал: ей, излѣз от там бре. Циганинът зел да се приструва на жаба и да квака, а характерът ъ рѣкълъ: хич такава голѣма жаба бива ли бе? а циганинът не стърпѣл и отвърнал: аз ланска, ага

Аз ли съм туй или не съм аз. При вчудване върху извѣстни и познати нѣща.

Аз ми се космитѣ свизат на главата, а той му кефат иде.

Аз му казвам добр' утро, а той — Що ма попържаш? Казва се за опак и неразбрани хора.

един. и множес. брой, на пр. Бога и Господа, нѣкого човѣка, едного сиромаша; жалба грѣха нѣма, мома срама нѣма; два стола, три ученика и др. Не отличаването на такива случаи показва или незнание или невнимание.

¹⁾ Употрѣблява се с' размѣстване на словетѣ: жумѣж и миѣж.

²⁾ Дюгеню и иргеню от членът о и ѳ прѣвзраца се в' у и ю.

³⁾ И тука: дякона и клисаря се вижда като с' член, та така го и употрѣбляват нѣкои по зла привычка, нѣ то е окончане, понеже прѣдставят одушевен прѣдмѣт, за което има вече установено правило.